

Publicerad 2020-01-25 16:39 av R Peiper

LÅTTEXT

Lilla Lena Gråter

Hennes farsa var ett notoriskt kräk

Han slogs, gick an och bara skrek

Hans röst skar i luften, kall som metall

Inte så konstigt att hennes mor blev ett neurotiskt fall

Aldrig att hon fick höra ett vänligt ord

Och fan om han kom hem till odukat bord

Då spydde han galla och började slå

Och lilla Lena såg sin mor bli både gul och blå

Lilla Lena gråter

Lilla Lena gråter

Hennes mor fick alla killar att falla

Hjärtan att brinna och känslor att svalla

Hon valde bland hundra, men drog en nit

Hennes drömprins visade sig vara en stor skit

Många gånger hade hon packat och varit på väg

Men när det kom till kritan var hon alltför feg

För gubbens hot reste sig som en osynlig mur

Och hon visste att då skulle det inte sluta med en lätt fraktur

Du rider en vit springare

Du klamrar dig fast på dess rygg

Mörker och rädsla lämnar du långt bakom dig

För i drömmen är du trygg

Ja, i drömmen är du trygg

En morgon när du vaknade var allting så tyst

Fast du spetsade öronen, hörde du inte ett enda knyst

Du tassade ut i köket för att släcka din törst

På golvet låg far din med en kniv bottnad i sitt bröst

Du fastnade i steget med stirrande blick

Din mor gick runt bordet och arrangerade bestick

Hon nynnade på en sång och sa helt apropå

Idag lilla gumman, dukar jag bara för två

Och lilla Lena gråter

Ja, lilla Lena gråter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren R Peiper med Poeter.se id #19474 innehar upphovsrätten